

A Salīdzināšanas vai samierināšanas ietekme

❖ No ļaundariem līdz svētajiem (Kol. 1:21-22)

- Jautājums ir vienkāršs. Mēs dzīvojam, darot ļaunu, un tādēļ bijām nolemti mūžīgai nāvei (Rom. 6:23; Atkl. 21:8).
- Paši mēs nespējam mainīt šo situāciju vai samaksāt par savu pestīšanu (Ps. 49:7-8).
- Bet Dievs sagatavoja mums lielu plānu:
 - (1) Viņš mira uz krusta, lai samaksātu par mūsu grēkiem (Rom. 5:8)
 - (2) Ticībā, nožēlojot grēkus un kristoties, mēs tiekam atbrīvoti no grēkiem un esam nevainīgi un nevainojami Dieva priekšā [taisnošana] (Rom. 5:10; Kol. 1:22)
 - (3) Svēta Gara darbības rezultātā mūsu dzīve pakāpeniski mainās, un mēs kļūstam svēti Dieva priekšā [svētošana] (Rom. 8:1; 2. Kor. 5:17)

❖ Pamatoti un stingri (Kol. 1:23)

- Mēs jau esam attaisnoti, mēs tiekam svētīti, bet ceļš vēl nav beidzies. Mums ir risks novirzīties no ceļa un nerasniegt mērķi. Tāpēc Pāvils mums iesaka trīs lietas (Kol. 1:23a):
 - (1) Palikt: Būt neatlaidīgiem, kā bija Pēteris, kad pēc atbrīvošanas no cietuma viņš kļauvēja pie durvīm, līdz tās atvēra (Ap.d. 12:11-16)
 - (2) Būt balstītiem uz ticību: Mūsu ticībai jābūt stingrai, balstītai uz patiesībām, ko esam mācījušies no Bībeles.
 - (3) Palikt stingri ticībā: Mums jāpaliek nelokāmiem, nekad nezaudēt ticību „evanģēlija cerībai”

B Cerība

❖ Cerības nešana (Kol. 1:24-25)

- Kā redzējam, Dieva plāns mūsu pestīšanai balstās uz Jēzus nāvi un ietver mūsu attaisnošanu un svētīšanu. Bet trūka kaut kas svarīgs: mums kādā veidā ir jāiepazīst šis plāns, lai mēs to varētu pieņemt. Mums ir nepieciešams, lai kāds mums to paziņotu.
- Šeit palīgā nāk „Dieva pārvaldība” [Dieva veids, kā Viņš sakārto apstākļus, domas, cilvēkus utt.], kuras kalps bija Pāvils (Kol. 1:25).
- Pāvils priecājās par to, ka varēja piedalīties šajā plānā, kaut arī tas nozīmēja ciešanas (Kol. 1:24). No brīža, kad viņu arestēja Romā, līdz pat nāvei, viņš uzrakstīja vismaz septiņas no četrpadsmit vēstulēm, kas saglabājušās Jaunajā Derībā.
- Pāvils bija svarīga daļa no Dieva plāna, un viņš par to priecājās. Arī mēs varam būt daļa no šī plāna, vedot citus pie Kristus atziņas. Tas ir mūsu uzdevums un prieks!

❖ Dieva noslēpums (Kol. 1:26-27)

- Pāvils runā par noslēpumu, kas tika atklāta draudzei pēc Kristus augšāmcelšanās (Kol. 1:26). Līdz tam brīdim bija tikai daži mājiņi. Bet kāds ir šis noslēpums? „Kristus jūsos, godības cerība” (Kol. 1:27).
 - (1) Tas tika izplānots pirms pasaules radišanas (1. Pēt. 1:20)
 - (2) Daļēji tika paziņots eņģeļiem (1. Pēt. 1:12)
 - (3) Ādamam un Ievai tika dots pirmais ieskats (1. Moz. 3:15)
 - (4) Tas tika atklāts praviešiem (1. Pēt. 1:10-11)
 - (5) Jēzus vispirms to atklāja jūdiem (Mt. 15:24)
 - (6) Tad tas tika pilnībā atklāts visiem cilvēkiem (Kol. 1:27)
- Šis noslēpuma attīstībā vēl ir daudz posmu, kas jāiziet. Tagad mēs dzīvojam cerībā tikt pagodinātiem. Kāda pārmaiņa! Kāds noslēpums! Grēcīgi cilvēki tiek attaisnoti, svētīti un pagodināti ar Jēzus pestījošām asinīm. Šis noslēpums būs pētījumu temats visā mūžībā.

C Evanģēlija spēks

❖ Evanģēlija sludināšana (Kol. 1:28-29)

- Kā Pāvils sludināja evaņģēliju? Viņa sludināšanas centrā bija krustā sistais Kristus (1. Kor. 1:23). Kad cilvēki bija pieņēmuši Jēzu, viņš tos pamācīja un mācīja, līdz tie kļuva pilnīgi (Kol. 1:28-29). Kā viņš to darīja?
 - (1) Viņš viņiem izklāstīja kristīgo mācību un praksi (2. Tes. 2:15)
 - (2) Viņš brīdināja viņus par sekām, kas rodas, ja noraida evaņģēliju (Ebr. 10:25-29)
 - (3) Viņš brīdināja viņus par briesmām no viltus skolotājiem (Ap.d. 20:29-30)
- Pagaidiet... padarīt tos pilnīgus? Ne tikai dažus, bet... "ikvienu cilvēku"! (Kol. 1:28b).
- Grieķu vārds, kas tulkots kā „pilnīgs” (*teleios*), nozīmē „nobriedis”, „pilnīgs”, „pilnībā attīstīts”. Kristietim garīgi augot un attīstoties, viņš labāk saprot Dieva likuma dziļumu un savu dzīvi pielāgo tā prasībām. Tātad mūsu mērķis būt pilnīgiem Kristū Jēzū.